

РЕШЕНИЕ №
гр. София, 24.11.2009 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен Съд София - град, I отделение, 19 състав, в публично заседание, на единадесети ноември две хиляди и девета година, в състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при секретаря Мая Миланова, като разгледа докладваното от **съдия Руков** административно дело № 4858 по описа на съда за 2009 г., за да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 и следващите от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/, във връзка с чл.145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Български Хелзински комитет“ с адрес гр. София, ул. „Върбица“ № 7, чрез представляващия юридическото лице с нестопанска цел Красимир Иванов Кънев срещу Решение изх. № 95-00-11/22.06.2009 г., издадено от Главен експерт в дирекция „Регистри“ в Министерство на Правосъдието Ива Коджабашева.

В жалбата, от съда се иска оспореното решение бъде отменено, като незаконосъобразно. Сочи се, че административният орган е приложил закона неправилно, тъй като съгласно чл.46 от Закона за администрацията, инспекторатите към различните министерства извършват правнорегламентирана дейност по осъществяване на вътрешен административен контрол, а инспекторите към министерствата са специализирани органи за осъществяването на този контрол. Нормата не предвижда издаване на краен акт, с който завършва проверката на инспекторите, поради което органът неправилно се е позовал на разпоредбата на чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ. Навеждат се също доводи, че независимо от характера на исканата информация, предоставянето ѝ не може да бъде отказано, защото същата попада в хипотезата на § 1, т.6 ДР на ЗДОИ - исканата информация е с "Надделяващ обществен интерес" и с нея се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт и повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. В проведеното по делото открито заседание, оспорващият чрез адвокат Кашъмов поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването, в лицето на от Главен експерт в дирекция „Регистри“ в Министерство на Правосъдието Ива Коджабашева, чрез юрисконсулт Димов, намира жалбата за неоснователна. Въпреки дадената от съда не са представени писмени бележки в определения от съда срок.

Административен Съд София - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че в Министерство на правосъдието е постъпило заявление с вх. № 95-00-11/08.06.2009г. от Красимир Иванов Кънев, в качеството му на председател на „Български Хелзински комитет“. С подаденото заявление е отправено искане за предоставяне на достъп до обществена информация, а именно докладите на Инспектората по чл.46 от Закона за

администрацията към Министерство на правосъдието, след извършени проверки в затворите през 2007 г. и 2008 г., в частите им отнасящи се до материалните условия, при които се изпълнява наказанието лишаване от свобода, медицинското обслужване и условията, при които полагат труд лишените от свобода. Искането е на основание чл. 24 от ЗДОИ.

Главният експерт в дирекция „Регистри“ в Министерство на Правосъдието Ива Коджабашева, на основание на предоставените ѝ правомощия от Министъра на Правосъдието, установени със заповед № ЛС-04-1051/03.11.2008 г. на Министъра на правосъдието е разгледала направеното искане. На основание чл.31, ал.1 и ал.2 от ЗДОИ, е поискано мнението на Главния Директор на Дирекция „Изпълнение на наказанията“ при МП, който с писмо рег. индекс 95-00-11/18.06.2009 г. не е дал съгласие за даване на достъп до обществена информация, като е посочил, че представителите на „Български Хелзински комитет“ имат свободен достъп до местата за лишаване от свобода и сами могат да си изготвят становище по интересуващите ги въпроси.

Вземайки предвид тези съображения, административният орган е направил извода, че докладите на Инспектората са вътрешнослужебни актове с препоръчителен характер и не представляват обществена информация по смисъла на Закона за достъп до обществена информация, поради което е постановил и отказ по направеното искане.

Административен Съд София - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е съобщено на Български Хелзински Комитет, чрез изпращането му по пощата, като видно от приложеното известие за доставяне то е получено на 23.06.2009 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 06.07.2009 г. /рег. индекс 95-00-11/09/, в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл.149, ал.1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Правото на всеки български гражданин да търси информация е конституционно гарантирано с разпоредбата на чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България. То е предоставено на всички, като ограничаването му се извършва само в случаи, когато информацията представлява държавна или друга защитена от закона тайна, за която съществуват предвидени от закона основания за опазването ѝ, или се засягат чужди права - ал.2 на чл.41 от Конституцията.

Това конституционно защитено право на всеки да търси и получава информация е регламентирано и в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗДОИ, съгласно която "всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация". В чл.7, ал.1 от закона са визирани хипотезите, в които достъпът до обществена информация може да бъде ограничен и това ще се извърши в случаи, когато тя представлява държавна или друга защитена от закона тайна в случаите, предвидени със закон.

Ограничение до достъпа до служебна обществена информация е предвидено и с разпоредбата на чл.13, ал.2 от ЗДОИ, като чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ. Административният орган може да откаже достъп до служебна обществена информация, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение. От направеното в скоби уточнение става ясно, че такава информация могат да бъдат мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации. Буквалното тълкуване на текста означава, че мненията и препоръките могат да бъдат волеизявления както на органа, издаващ съответния акт, така и на друг орган.

В разглеждания случай „Български Хелзински комитет“ е подал искане за предоставяне на достъп до обществена информация, съдържаща се в докладите на Инспектората по чл.46 от Закона за администрацията към Министерство на правосъдието, съставени след извършени проверки в затворите през 2007 г. и 2008 г., в частите им отнасящи се до материалните условия, при които се изпълнява наказанието лишаване от свобода, медицинското обслужване и условията, при които полагат труд лишените от свобода.

Функциите на инспектората към МП са уредени в Устройствения правилник на МП. Съгласно чл.17 от този подзаконов акт, инспекторатът по чл. 46 от Закона за администрацията осъществява контрол върху дейността на министерството. В ал.3, т.1-10 от същата норма, са изброени изчерпателно правомощията на инспектората, а в ал.5, т.1-4 е посочено, че в резултат на извършените проверки инспекторите представят доклад до министъра, който съдържа констатации и дава предложения за издаване на задължителни указания за отстраняване на допуснати нарушения, налагане на дисциплинарна и на ограничена имуществена отговорност на виновните длъжностни лица по Кодекса на труда, Закона за държавния служител, Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража и по Закона за Министерството на вътрешните работи, търсене на пълна имуществена отговорност по Кодекса на труда, Закона за държавния служител, Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража и по Закона за Министерството на вътрешните работи по общия исков ред от виновните длъжностни лица и налагане на административнонаказателна отговорност, предвидена в съответния нормативен акт. Логическото тълкуване на тази разпоредба сочи, че предложенията и констатациите, съдържащи се в докладите на инспектората се явяват началото на едно административно или друг вид производство, което ще завърши с краен акт, издаден от Министъра на правосъдието. Този акт би могъл да бъде заповед за налагане на дисциплинарно наказание по ЗДСл или по КТ, заповед за отстраняване на нарушения, допуснати в структурните звена на МП или някакъв друг вид акт. При всички случаи докладите нямат самостоятелно значение, а съдържат фактически констатации, които биха могли да послужат като основание за министъра да упражни дадените му в закона правомощия. Упражняването на тези правомощия зависи от спецификата на всеки конкретен случай и най-вече от обстоятелството дали той ще действа в условията на оперативна самостоятелност или обвързана компетентност. Смисълът на предвиденото в чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ ограничение се състои в отсъствието на значимост, както и на определеност и дълготрайност на този вид служебна обществена информация. Ползвайки такива данни, гражданите не биха могли да съставят обективно и пълноценно мнение относно обществения живот и дейността на органите на държавното и местно самоуправление, което е една от основните

цели на приемането на ЗДОИ. Поради това органът, пред когото има направено искане за предоставяне на служебна информация с несамостоятелно значение, може да откаже достъп до нея.

Недоказани са и твърденията, че предоставянето на исканата информация не може да бъде отказано, защото същата е с надделяващ обществен интерес, по смисъла на § 1, т.6 ДР на ЗДОИ. Не се установиха данни, че чрез нея би могло да се разкрие корупция или злоупотреба с власт, както и да се повиши на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ. Административният орган е отбелязал правилно, че представителите на „Български Хелзински Комитет“ в рамките на своята дейност имат пълен достъп до местата за лишаване от свобода. Там те могат да събират информация и всякакви данни, вкл. и документи относно обстановката, битовите условия, медицинското обслужване и условията, при които се трудят затворниците и така да реализират в пълен обем правото си на достъп до обществена информация. В случай, че това не е достатъчно, те могат и да изискват от министъра информация относно издадените актове и предприетите мерки, във връзка с предложенията и констатациите, съдържащи се в докладите на инспектората при МП.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспореното решение е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставена в сила.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че ответникът по оспорването, чрез процесуалния си представител не е поискал такива, на същият не следва да се присъждат разноски.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, пр.4 от АПК,
Административен Съд София - град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Български Хелзински комитет“, с адрес гр. София, ул. „Върбица“ № 7, представлявано от Красимир Иванов Кънев срещу Решение изх. № 95-00-11/22.06.2009 г., издадено от Главен експерт в дирекция „Регистри“ в Министерство на Правосъдието Ива Коджабашева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

Административен Съдия: